

UÇ OĞUZLAR ORKUN HAN

Uç Oğuzlar' da güçlü, kudretli çok yakışıklı yağız bir bey yaşamış. Yağız, gözü pek, çok yakışıklı bir delikanlıymış. Orkun Bey yedi ovada rüzgar gibi at koşturur, yedi dağda kuş gibi uçar, yedi nehirde ejderlerle yüzermiş. Onunla ovada yarış kazan daha bir babayiğit çıkmamış. Değil ovada yarış kazanmak nehirlerde bile bir ejderi yüzen bir yiğit o zamana kadar görülmemiş. Herkes Orkun Han' ı sever sayarmış. Orkun Han arkadaşları ile dağlarda avlanır, savaşlarda hep birlikte cenk edermiş. Yiğitliği yedi göğe nam salmış, bir okla yedi canavarı yenermiş. Girdiği her cengi kazanırmış, korkusuzmuş. Diğer zamanlarda da Uç o Oğuzların her işine yardıma koşarmış. Toylarda söz alır sözü dinlenirmiş.

Günler hep böyle güzel geçerken Orkun Han kıskanalar, hasetlenmeye başlamışlar. Biliyorlarmış ki onunla savaşarak, yiğitlik göstererek kazanamayacaklar. Kırk yerden laf çoğaltmaya kara vermişler. Orkun Han' ın savaşta kazandıkları ganimetleri gizlice sattığını kendine mal mülk edindiğini, gizli bir ordu kurduğunu babasının yerinde gözü olduğu yalanını atmışlar. Buna önce kimse inanmamış. Babasının kulağına kadar gitmiş. Babası da inanmamış önce. Ancak gel zaman git zaman yalan dolaşmaya, fısıldaşmalar artmaya başlayınca babası da oğlundan şüphelenmeye başlamış. İçini kurtlar kemirmiş. Çağırılmış yurt beylerini ve oğlunu yanına, sormuş:

- Ey oğul sıranı beklememişsin. Ganimetleri çalıp, kendine gizli bir ordu kurmaktaymışsın. Hazineyi saydırdım geçen senelerden çok malımız yok olmuş.

Yalanı çıkarırlar çok sevinmiş. Babası bunu sürgün eder. Bir daha Oğuz yurda dönemez , yurt hanlığını ele geçiririz diye düşünmüşler.

Orkun Han çok şaşırılmış, üzülmüş tabii. Hemen kendini toparlamış.

-Ey benim Han babam buna nasıl inanırsın? Ben ki her cenkte yanındayım. Her yurt dönüşünde arkadayım. asla senin sözünden ve yolundan çıkmam. Bana süre ver suçsuzluğumu ispalıyayım. O kayıp ganimetleri de getireyim demiş.

_Sana yedi gün batımı süre .demiş.

Orkun bey atlamış atına üç gün vakti dolamış tüm yurdu. Varmış bir dağın ucuna. Dağın eteğinde koca bir mağara. Önünde bir dev, devlerin arkasında yalancılar ordusu ellerinde mızrakla beklemekteymişler. Hemen yayını çıkarmış yedi ok yerleştirmiş. Bütün gücü ile fırlatmış. Oklar devin gözüne saplanmış etrafı görmeyen dev daha kızgın saldırmış Orkun Han bir sıçrayışta korkusuzca tepesine çıkmış. Hemen orda başını koparmış. Yalancılar ordusu kalabalık olarak üstüne saldırmış. Yiğit Orkun Han almış eline kılıcını başlamış sallamaya. İftira atanları tek tek başlamış yok etmeye. Orkun Han öyle güçlü vuruyormuş ki kimse önünde duramıyormuş. Sonunda yalancıların başını yakalamış. Öldürülmekten çok korkan yalancı başı yalvarmış. Her şeyi anlatmış. Orkun Han:

-Seni affetmiyorum. Yurda geri götüreceğim. Olanları babam Uzbay Han' a anlatırsın o sana gerekli gördüğü cezayı verir.

Üç gün batımında yurda dönmüş. Yalancı başı olanları anlatmış. Babası hemen orda yalancı başına cezayı vermiş. Bir daha kimselere kötülük etmesin diye dilini kopartırmış. Yurdundan sürgün etmiş

-Her kim yalan söyler, yalana şahitlik ederse olursa bundan böyle cezası budur, diye buyurmuş.

Oğluna karşı çok mahcup olan Uzbay Han o gece bir düş görmüş. Bir yıldız kayıp geçerken daha parlak, daha büyük yıldız dönmüş.

Sabah olunca rüyasını yorumlatmış. O anda karar vermiş. Hemen Orkun Bey'i yanına çağırması:

-Ey Uç Oğuzlar'ın yiğit, gözü kara, en cesur beyi, yedi ovanın rüzgarı, yedi dağın kartal, yedi nehrin ejderi, zaman su gibi akar. Hanlığımızı beyliğimizi sen yaşatacağsın. Önünde ne setler koysak durmaz. Bizden alıp sana vermez. Ben yaşlandım. Şimdi boyumuza boy soyumuza soy katma vaktidir. Gönül ister ki gönlüne göre bir utkan hanım bulasın. Yiğitliğine yaraşır olsun. Cenke gittiğinde yurdumuzun anası olsun, gözün arkada kalmasın.

Orkun Bey babasının elini öpmüş yola çıkmış. Yedi ovayı gezmiş, yedi dağı aşmış gönlüne kimse düşmemiş. Altı nehri gezmiş yine bulamamış. Kara düşüncelere dalarak yedinci nehre yola çıkmış. Nehrin başına inip atını sulamak istemiş. Bir de ne görsün saçları gecen kara bir yiğit bir ejderle cenk etmekte. Aman ne büyük yiğit bu diye düşünmüş, pek cesur bulmuş. Bir yandan da kılıcını çıkarıp yardımına koşmuş. Tam o sırada yiğit yedi okla ejderi vurmuş, yere sermiş. Oraya varan Orkun Han hemen ejderi sırtına boş bir çuval gibi karşı dağlara fırlatmış, hemen etrafı kolaçan etmiş. Sonra:

-E y yiğit neredisin, demiş.

Yiğit nehre inmiş başlamış elini yıkarken anlatmaya

-Ben çok uzun yollardan anam İdil hatunla gelirim. Yolum Uç Oğuzlar'a gider, soyum da Uç Oğuzlara çıkar. Yiğit babam Orkun Han Uzbay Han'ın cenkdaşı, yedi göğün ejderi ile savaşırken ölünce nam beni alıp yedi göl iline götürmüş. Orda beni kurtlara kurt, yedi okçulara eş savaşçı yetiştirdi.

Orkun Han gözü pek yiğidi çok sevmiş. Hemen kanı kaynamış. Yiğit elini yüzünü yıkayıp Orkun Han'a döndüğünde Orkun Han bir de ne görsün yüzü aydan parlak gözleri gökten mavi bir güzel varmış karşısında. Dili tutulmuş, nefes alamaz olmuş. Kız uçarak yanına gelmiş, yiğidi tutmuş. Yiğit o anda kızla tekrar göz göze gelmiş. Hemen oracıkta kendini tanıtmış. Sonra kızı:

- Adını bağışlar mısın, demiş

-Adım Gökçe Hatun, demiş

- Adın yüzün gibi çok güzel. Boyuma boy, soyuma soy katar mısın, diye sormuş

- Ben yalnız değilim. Beni anam İdil Hatundan istemen gerek, demiş.

Ancak o zaman fark etmiş Orkun Han, kızın nehrin başında duran anasını. Koşmuş, el öpmüş, diz çökmüş derdini anlatmış.

İdil Hatun yiğitliği dillere destan Orkun Han'ı tanımış hemen. O da yüzünü öpmüş. Atlamışlar atlarına ovalardan rüzgar gibi dağlardan kuşlar gibi uçarak gelmişler Uç Oğuz'a.

Hemen babasını bulmuş anlatış her şeyi tek tek. Babası hemen kızı istemiş. Yedi gün yedi gece toy kurmuşlar. Uzbay Han hanlığı oğluna devremiş.

Boy boylamış, soy soylamış. Ayberk, Esrigün ve Aysim adlı üç evlatları olmuş bir Dedem
Korkut destanı da burda son bulmuş